

## UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 maja 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. przeliczył emeryturę E. H. z urzędu w związku z weryfikacją uprawnień do świadczenia wobec zmiany przepisów poczynając od dnia 1 lipca 2014 r., tj. od najbliższego terminu płatności.

Obliczenia wysokości emerytury dokonano w następujący sposób:

- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 451395, 56 zł,
- kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 105810, 46 zł,
- średnie dalsze trwanie życia wynosi 235, 00 m-cy,
- wyliczona kwota emerytury wynosi 2371, 09 zł.

Wysokość emerytury wynosi:

$$((...), 46 + (...), 56) / 235, 00 = 2371, 09 \text{ zł}$$

Od lipca 2014 r. – 2916, 25 zł brutto.

Należność za okres od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. w kwocie 35655, 91 zł wraz ze świadczeniem za lipiec – 2916, 25 zł po odliczeniu zaliczki na podatek odprowadzanej od urzędu skarbowego w kwocie 3907, 00 zł, liczonej podstawy opodatkowania 38572, 00 zł, składki na ubezpieczenie zdrowotne w łącznej kwocie 3471, 49 zł, w tym odliczanej od podatku 2989, 34 zł, z kwoty świadczenia 482, 15 zł. Zakład przekazał na rachunek w banku w kwocie 39717, 03 zł, kwota do wypłaty wyniosła miesięcznie 2400,79 złotych.

(decyzjak. 113 – akta ZUS)

Odwołanie od powyższej decyzji ZUS w dniu 26 czerwca 2014 r. złożyła E. H., podnosząc, iż decyzja jest dla niej krzywdząca. W uzasadnieniu wskazała, że emerytura po przeliczeniu w zaskarżonej decyzji uległa zmniejszeniu o 332, 75 zł miesięcznie oraz podniosła iż zastosowano nieprawidłowy wskaźnik średniego dalszego trwania życia, a emerytura została wyliczona nieprawidłowo na podstawie błędnych wartości. W nawiązaniu do powyższego wniesiono o zmianę tej decyzji i prawidłowe ustalenie wysokości emerytury powołując się na treść art. 194 c Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 roku, poz. 1383 ze zm.) oraz wnosząc o zastosowanie art. 6 Ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. (Dz.U. z 2014 r. poz. 169).

(odwołanie – k. 2 - 4)

Na rozprawie w dniu 28 czerwca 2018 r. i w głosie do protokołu pełnomocnik wnioskodawczyni wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przeliczenie wysokości emerytury na kwotę 3029, 25 zł miesięcznie, zgodnie z wyliczeniem biegłego A. G. zawartymi w opinii z marca 2018 r. przy zastosowaniu przepisu art. 6 cytowanej wyżej ustawy z 13 grudnia 2013 r. lub określenie jej w kwocie 3249, 01 zł miesięcznie w przypadku uznania, że przepis art. 6 tej ustawy nie ma zastosowania oraz wniósł o zasądzenie kosztów procesu od organu rentowego na rzecz ubezpieczonej w kwocie 369 zł. Pełnomocnik wnioskodawczyni podniósł, że zaskarżona decyzja została wydana przez ZUS bez podstawy prawnej.

(stanowisk pełnomocnika wnioskodawczyni – e protokół z dnia 28 czerwca 2018 r.- k. 190 – 191; głos do protokołu – k. 192 - 195)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o oddalenie odwołania podnosząc argumenty tożsame jak w zaskarżonej decyzji. ZUS podkreślił, iż wnioskodawczyni nie spełnia warunków z art. 194 c Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 roku, poz. 1383 ze zm.) oraz brak możliwości zastosowanie przepisu art. 6 Ustawy z dnia 13.12.2013 r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r.. (Dz.U. z 2014 r. poz. 169), gdyż wniosła ona o wypłatę zawieszony emerytury i pobrała emeryturę za powyższy okres oraz nabyła prawo do emerytury od dnia 1 stycznia 2010 r. Jednocześnie organ rentowy podniósł, iż wydał zaskarżoną decyzję w oparciu o przepis art. 114 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013 r poz. 1440 ze zm.).

(odpowiedź na odwołanie – k. 9 - 10)

### **Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:**

E. H. urodziła się w dniu (...)

(okoliczności bezsporne)

W dniu 12 stycznia 2010 r. E. H. złożyła wniosek o emeryturę.

(wniosek – k. 1 – 5 akt ZUS)

Decyzją z dnia 3 marca 2010 r. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 12 stycznia 2010 r., ZUS II Oddział w Ł. przyznał wnioskodawczyni emeryturę od dnia 1 stycznia 2010 r. w kwocie 2371 ,09 zł, a po waloryzacji od dnia 1 marca 2010 r. emerytura wyniosła 2480, 63 zł miesięcznie brutto.

Obliczenia wysokości emerytury dokonano w następujący sposób:

- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 451395, 56 zł,
- kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 105810, 46 zł,
- średnie dalsze trwanie życia wynosi 235, 00 m-cy,
- wyliczona kwota emerytury wynosi 2371, 09 zł.

Wysokość emerytury wyniosła:

( (...), 46 + (...), 56)/ 235, 00 = 2371, 09 zł brutto

Należność za okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 28 lutego 2010 r. w kwocie 4742, 18 zł wraz ze świadczeniem za marzec – 2480, 63 zł po odliczeniu zaliczki na podatek odprowadzanej od urzędu skarbowego w kwocie 694, 00 zł, liczonej podstawy opodatkowania 7223, 00 zł, składki na ubezpieczenie zdrowotne w łącznej kwocie 650, 05 zł, w tym odliczanej od podatku 559, 77 zł, z kwoty świadczenia 90, 28 zł. Zakład przekazał na rachunek w banku w kwocie 5878, 76 zł. Emerytura brutto od 1.04.2010 r wyniosła 2480,63 zł.

Od dnia 1 kwietnia 2010 r. podstawę opodatkowania stanowiła miesięcznie kwota 2481, 00 zł, zaliczka na podatek odprowadzana do urzędu skarbowego wynosi 208, 00 zł, składka na ubezpieczenie zdrowotne wynosi łącznie 223, 26 zł, w tym odliczana od podatku wynosi 192, 25 zł, odliczana z kwoty świadczenia wynosi 31, 01 zł.

Wskazano, że po potrąceniach wysokość świadczenia do wypłaty miesięcznie wynosi 2049, 37 zł.

Emerytura wnioskodawczyni została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tj. według wersji korzystnej dla wnioskodawczyni.

(decyzja – k. 53/54 akt ZUS)

Decyzją z dnia 28 września 2011 r. ZUS z urzędu wstrzymał wypłatę emerytury wnioskodawczyni od dnia 1 października 2011 r., podnosząc, iż kontynuuje ona zatrudnienie i dlatego wypłata emerytury wnioskodawczyni podlega zawieszeniu.

(decyzja – k. 63)

W dniu 8 kwietnia 2013 r. E. H. złożyła wniosek o doliczenie składek i ponowne przeliczenie świadczenia.

(wniosek – k. 71 akt ZUS)

Decyzją z dnia 11 kwietnia 2013 r. ZUS przeliczył emeryturę wnioskodawczyni od dnia 1 kwietnia 2013 r. Wskazano, iż po ponownym ustaleniu wysokość emerytury wynosi 2879, 32 zł miesięcznie oraz, że wypłata podlega zawieszeniu z uwagi na kontumację zatrudnienia.

(decyzja – k. 75 akt ZUS)

W dniu 5 lipca 2013 r. E. H. złożyła wniosek o odwieszenie emerytury od września 2013 r. w związku z zakończeniem stosunku pracy, na który ZUS odpowiedział informując wnioskodawczynię o przysługujących jej prawach i możliwości podjęcia wypłaty emerytury od dnia 1 lipca 2013 r.

(wniosek – k. 77 akt ZUS; pismo ZUS – k. 81 akt ZUS)

W dniu sierpnia 2013 r. wnioskodawczyni złożyła wniosek o wypłatę świadczenia emerytalnego od dnia 1 lipca 2013 r. oraz o ponowne przeliczenie świadczenia.

(wniosek k. 82 akt ZUS)

Decyzją z dnia 19 sierpnia 2013 r. ZUS podjął wypłatę emerytury E. H. od dnia 1 lipca 2013 r. w kwocie 2870,32 zł miesięcznie.

Należność za okres od dnia 1 lipca 2013 r. do dnia 31 lipca 2013 r. w kwocie 2870, 32 zł wraz ze świadczeniami za sierpień – 2870, 32 zł po odliczeniu zaliczki na podatek odprowadzanej do urzędu skarbowego w kwocie 542, 00 zł, liczonej od podstawy opodatkowania 5741, 00 zł, składki na ubezpieczenie zdrowotne w łącznej kwocie 516, 66 zł, w tym odliczanej od podatku 444, 90 zł z kwoty świadczenia 71, 76 zł. Zakład przekazał na rachunek w banku w kwocie 4681, 98 zł.

Od dnia 1 września 2013 r. podstawę opodatkowania stanowiła miesięcznie kwota 2870, 00 zł, zaliczka na podatek odprowadzana do urzędu skarbowego wynosi 248, 00 zł, składka na ubezpieczenie zdrowotne wynosiła łącznie 258, 33 zł, w tym odliczana od podatku wynosi 222, 45 zł, odliczana z kwoty świadczenia wynosiła 35, 88 zł.

Wysokość emerytury miesięczna to kwota 2870, 32 zł brutto. Po potrąceniach wysokość świadczenia do wypłaty wyniosła miesięcznie 2363, 99 zł.

(decyzja – k. 84 akt ZUS)

Pismem z dnia 19 sierpnia 2013 r. ZUS odpowiadając na wniosek z dnia 1 sierpnia 2013 r., poinformował E. H., iż zgodnie z art. 194 e ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS wysokość świadczenia ustala się ponownie w przypadku złożenia wniosku o podjęcie wypłaty emerytury w związku z rozwiązaniem stosunku pracy o ile świadczenie było zawieszona, przez co najmniej 18 miesięcy. W uzasadnieniu wskazano, że wnioskodawczyni wniosek o podjęcie wypłat świadczenia złożyła przed rozwiązaniem stosunku pracy, dlatego przeliczenie w miesiącu lipcu 2013 r. nie przysługuje, a wniosek można złożyć po rozwiązaniu stosunku pracy.

(pismo ZUS – k. 86 akt ZUS)

W dniu 9 września 2013 r. wnioskodawczyni złożyła wniosek o przeliczenie świadczenia zgodnie z art. 108 i 194 c – g Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, gdyż z dniem 1 września 2013 r. rozwiązała stosunek pracy.

(wniosek – k. 87 akt ZUS)

Decyzją z dnia 26 września 2013 r. ZUS ponownie ustalił wysokość emerytury wnioskodawczyni od dnia 1 września 2013 r. wskazując, iż po potrąceniach i odliczeniach wysokość świadczenia do wypłaty wyniosła miesięcznie 2629, 03 zł, a brutto 3197, 84 zł, po waloryzacji od dnia 1 marca 2014 r. 3249, 01 zł miesięcznie.

Obliczenia wysokości emerytury dokonano w następujący sposób:

- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wyniosła 560071, 53 zł,
- kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 166064, 21 zł,
- średnie dalsze trwanie życia wynosi 211, 50 m-cy,
- wyliczona kwota emerytury wynosi 2371, 09 zł,
- liczba miesięcy pobierania emerytury wynosi 21.

Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 194e ustawy emerytalnej:

$$[( (...), 21 + (...), 53) - ((...), 09 \times 21)] / 211, 50 = 3197, 84 \text{ zł brutto.}$$

Należność za okres od dnia 1 września 2013 r. do dnia 31 października 2013 r. w kwocie 655, 04 zł wraz ze świadczeniem za listopad – 3197, 84 zł po odliczeniu zaliczki na podatek odprowadzanej do urzędu skarbowego w kwocie 349, 00 zł, liczonej podstawy opodatkowania 3853, 00 zł, składki na ubezpieczenie zdrowotne w łącznej kwocie 346, 76 zł, w tym odliczanej od podatku 298, 60 zł, z kwoty świadczenia 48, 16 zł. Zakład przekazał na rachunek w banku w kwocie 3157, 12 zł.

Od dnia 1 grudnia 2013 r. podstawę opodatkowania stanowi miesięcznie kwota 3198, 00 zł, zaliczka na podatek odprowadzana do urzędu skarbowego wynosi 281, 00 zł, składka na ubezpieczenie zdrowotne wynosi łącznie 287, 81 zł, w tym odliczana od podatku wynosi 247, 83 zł, wysokość odliczana z kwoty świadczenia wynosi 39, 98 zł.

(decyzja – k. 95 akt ZUS; wyjaśnienia ZUS – k. 81 - 82)

W dniu 11 kwietnia 2014 r. E. H. złożyła wniosek o wypłatę zawieszony emerytury w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. wraz z odsetkami.

(wniosek – k. 100 akta ZUS)

Decyzją z dnia 28 maja 2014 r. ZUS po rozpatrzeniu wniosku z dnia 11 kwietnia 2014 r. dokonał wypłaty zawieszony emerytury, do której prawo podlegało zawieszeniu od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. Wskazano, że kwota zawieszony emerytury w ww. okresie wynosi 35655, 91 zł, do której zostały doliczone odsetki w kwocie 8523, 36 zł.

(decyzja – k. 111 akta ZUS)

Powyższe kwoty zostały wypłacone wnioskodawczyni.

(okoliczność bezsporna)

Zaskarżoną decyzją z dnia 29 maja 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. przeliczył emeryturę E. H. z urzędu w związku z weryfikacją uprawnień do świadczenia wobec zmiany przepisów poczynając od dnia 1 lipca 2014 r., tj. od najbliższego terminu płatności.

Obliczenia wysokości emerytury dokonano w następujący sposób:

- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 451395, 56 zł,
- kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 105810, 46 zł,
- średnie dalsze trwanie życia wynosi 235, 00 m-cy,
- wyliczona kwota emerytury wynosi 2371, 09 zł.

Wysokość emerytury wynosi:

$$((...), 46 + (...), 56) / 235, 00 = 2371, 09 \text{ zł}$$

Od lipca 2014 r. – 2916, 25 zł brutto.

Należność za okres od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. w kwocie 35655, 91 zł wraz ze świadczeniem za lipiec – 2916, 25 zł po odliczeniu zaliczki na podatek odprowadzanej od urzędu skarbowego w kwocie 3907, 00 zł, liczonej od podstawy opodatkowania 38572, 00 zł, składki na ubezpieczenie zdrowotne w łącznej kwocie 3471, 49 zł, w tym odliczanej od podatku 2989, 34 zł, z kwoty świadczenia 482, 15 zł. Zakład przekazał na rachunek w banku w kwocie 39717, 03 zł.

Od dnia 1 sierpnia 2014 r. podstawę opodatkowania stanowi miesięcznie kwota 2916, 00 zł, zaliczka na podatek odprowadzana do urzędu skarbowego wynosi 253, 00 zł, składka na ubezpieczenie zdrowotne wynosi łącznie 262, 46 zł, w tym odliczana od podatku wynosi 226, 01 zł, odliczana z kwoty świadczenia wynosi 36, 45 zł.

Wskazano, iż po przeliczeniu oraz potrąceniach i odliczeniach wysokość emerytury do wypłaty miesięcznie wynosi 2400,79 zł. W zaskarżonej decyzji ZUS zawarto informację, iż ubezpieczona może złożyć wniosek o doliczenie składek zgodnie z przepisem art 108 ustawy emerytalnej.

(decyzja – k. 113 akta ZUS)

Hipotetyczna wysokość emerytury przyznanej decyzją z dnia 3 marca 2010 r. przeliczonej decyzją z dnia 26 września 2013 r. tj. z uwzględnieniem składek zewidencjonowanych na koncie do dnia 31 sierpnia 2013 r. oraz art. 6 ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. tj. z pomniejszeniem podstawy emerytury o kwoty pobranych emerytur wynikających z decyzji z dnia 26 września 2013 r. i 28 maja 2014 r. wynosiłaby na dzień 29 maja 2014 r. 2603, 51 zł i została wyliczona w następujący sposób:

- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego – 451395, 56 zł,
- kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji – 105810, 46 zł,
- kwota pobranych świadczeń (emerytura ustalona decyzją z dnia 26 września 2013 r.) za okres od dnia 1 września 2013 r. do dnia 30 czerwca 2014 r. – 32183, 08 zł,
- kwota wypłacona za okres od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. zgodnie z decyzją z dnia 28 maja 2014 r. – 35655, 91 zł.

$$((...), 56 + (...), 64) - ((...), 08 + (...), 91) = (...), 03 / 235, 00 = 2082, 41 \text{ zł.}$$

Hipotetyczna wysokość emerytury od dnia 1 stycznia 2010 r. wyniosła 2082, 41 zł.

Po kolejnych waloryzacjach i uwzględnieniu składek doliczonych od dnia 1 marca 2013 r. i września 2013 r. hipotetyczna wysokość świadczenia na dzień 29 maja 2014 r. wynosi 2603, 51 zł.

Podstawa obliczenia emerytury została pomniejszona o kwotę pobranych emerytur (art. 194 e).

(stanowisko komórki merytorycznej ZUS – k. 101)

Na wniosek pełnomocnika odwołującej się emerytura wnioskodawczynie została przeliczona przez biegłego z zakresu zatrudnienia i płac A. G. (2). Hipotetyczna emerytura na dzień 1 stycznia 2010 r. została wyliczona przez biegłego w następujący sposób: kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wyniosła 451 395, 59 zł, tj.

- za rok 1999 podstawa kapitału wynosi 207 646, 56 zł przy wskaźniku 115, 60%,
- za rok 2000 podstawa kapitału wynosi 234 059 , 20 zł przy wskaźniku 112, 72%,
- za rok 2001 podstawa kapitału wynosi 249 694, 35 zł przy wskaźniku 106, 68%,
- za rok 2002 podstawa kapitału wynosi 254 438, 55 zł przy wskaźniku 101, 90%,
- za rok 2003 podstawa kapitału wynosi 259 527, 32 zł przy wskaźniku 102, 00%,
- za rok 2004 podstawa kapitału wynosi 268 948, 16 zł przy wskaźniku 103, 63%,
- za rok 2005 podstawa kapitału wynosi 283 874, 78 zł przy wskaźniku 105, 55%,
- za rok 2006 podstawa kapitału wynosi 303 462, 14 zł przy wskaźniku 106, 90%,
- za rok 2007 podstawa kapitału wynosi 342 457, 03 zł przy wskaźniku 112, 85%,
- za rok 2008 podstawa kapitału wynosi 398 140, 54 zł przy wskaźniku 116, 26%,
- za rok 2009 I kw. podstawa kapitału wynosi 442 971, 17 zł przy wskaźniku 111, 26%,
- za rok 2009 II kw. podstawa kapitału wynosi 450 944, 65 zł przy wskaźniku 101, 80%,
- za rok 2009 III kw. podstawa kapitału wynosi 451 395, 59 zł przy wskaźniku 100, 10%.

Jako kwotę składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wskazano kwotę 105 810, 46 zł.

Pobrane świadczenia od dnia 1 września 2013 r. do dnia 30 czerwca 2014 r. – 32 183, 00 zł.

Kwota zawieszony emerytury za okres od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. w wysokości 35 655, 91 zł.

Średnie dalsze trwanie życia na dzień 31 grudnia 2009 r. - 235, 00 miesięcy (MP z 2010 r. nr 19 poz. 195).

Hipotetyczna wysokość emerytury na dzień 1 stycznia 2010 r. = (451 395, 59 zł + 105 810, 46 zł) – (32 183, 00 zł + 35 655, 91 zł) = 489 367, 06 zł = 489 367, 06 zł / 235 miesięcy = 2 082, 41 zł. Miesięczna emerytura na dzień 29 maja 2014 r. wyniosła 2603, 51 zł.

W ocenie biegłego brak jest możliwości zastosowania art. 6 ust. 1 ustawy z 13.12.2013 r z uwagi na fakt, iż wnioskodawczynie ustalono prawo do emerytury z dniem 1 stycznia 2010 r., a treść artykułu wyraźnie precyzuje, że ma on zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury po 31 grudnia 2012 r. Zgodnie z opinią tego biegłego emerytura wnioskodawczynie wyliczona w zaskarżonej decyzji ZUS jest prawidłowa i wynosi od dnia 1 lipca 2014 r.

2916,25 złotych brutto. (opinia biegłego A. G. – k. 133; opinia ustna A. G. – k. 164 – 166 protokół z rozprawy z dnia 28 czerwca 2018 r.)

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił na podstawie powołanych dowodów w postaci zawartej w aktach ZUS i aktach sprawy dokumentacji, a także na podstawie opinii biegłego z zakresu zatrudnienia i płac A. G. (2) z lipca 2017 r. w wersji znajdującej się na karcie 133 akt sprawy zbieżnej z hipotetycznym wyliczeniem emerytury wnioskodawczyni dokonanej przez ZUS na dzień 1 stycznia 2010 r., na dzień 29 maja 2014 r. zawartymi w wyjaśnieniach ZUS na karcie 101 akt sprawy oraz w opraciu o opinię ustną biegłego A. G. (2) z 28 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy pominął wyliczenia zawarte w wersji ad. 2 z opinii z lipca 2017 r. oraz zawarte w pisemnej opinii uzupełniającej biegłego z marca 2018 r. (k. 165 – 166 akt sporządzone zgodnie z założeniami strony odwołującej się) jako nie mające oparcia w obowiązujących przepisach prawa.

Poza tym należy podkreślić, że problematyka w niniejszej sprawie sprowadzała się bowiem do interpretacji prawnej zastosowanych przepisów prawa.

### **Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:**

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie E. H. nie jest zasadne.

**Zgodnie z treścią art. 24 Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 17 grudnia 1998 r. (Dz.U. Nr 162, poz. 1118) w wersji obowiązującej na dzień wydania decyzji ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ustępie 1 a (kobietom) z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184. Natomiast ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r emerytura przysługuje, jeśli spełnili warunki określone w przepisie art. 27 cytowanej ustawy w wersji obowiązującej na dzień wydania decyzji.**

W myśl art. 25 podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Zgodnie z treścią art. 26 ustawy emerytalnej emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 tej Ustawy przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183. Wiek ubezpieczonego w dniu przejścia na emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach. Średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" corocznie w terminie do dnia 31 marca tablice trwania życia, z uwzględnieniem ust. 3, dla wieku ubezpieczonych określonego w myśl ust. 2. Tablice, o których mowa w ust. 4 są podstawą przyznawania emerytur na wnioski zgłoszone od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca następnego roku kalendarzowego, z uwzględnieniem ust.6.

Zgodnie art. 173 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 roku, poz. 1383 ze zm.) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy.

Kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12 (art. 174 ust. 1 ww. ustawy).

Jak stanowi art. 174 ust. 2 powołanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

W myśl ust. 3 w/w przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Średnie trwanie życia wyrażone w miesiącach określa się na podstawie Komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn (M.P. 1999 nr 12 poz. 173).

Zgodnie z art. 175 ust.1a pkt ponowne ustalenie wysokości kapitału początkowego następuje w okolicznościach określonych a art. 114 ustawy.

Wnioskodawczyni z uwagi na korzystniejszą wysokość emerytury miała wyliczoną emeryturę od dnia 1 stycznia 2010 r. na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej decyzją z dnia 3 marca 2010 r.

Natomiast w myśl treści przepisu art. 103a, prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz, którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego.

Należy zauważyć, iż wnioskodawczyni kontynuowała zatrudnienie aż do września 2013 r. mimo przyznania świadczenia emerytalnego od dnia 1 stycznia 2010 r.

Zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r. K 2/12 (opublik. w Legalis nr 544317) art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, z 2010 r. Nr 40, poz. 224, Nr 134, poz. 903, Nr 205, poz. 1365, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1726, z 2011 r. Nr 75, poz. 398, Nr 149, poz. 887, Nr 168, poz. 1001, Nr 187, poz. 1112 i Nr 205, poz. 1203 oraz z 2012 r. poz. 118 i 251), dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z 16 grudnia 2010 r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W uzasadnieniu powyższego orzeczenia Trybunał Konstytucyjny podkreślił, że na mocy Ustawy z dnia 10 czerwca 2011 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 168, poz. 1001) ustawodawca wprowadził do ustawy o emeryturach i rentach z FUS przepisy szczególne umożliwiające ponowne ustalenie wysokości emerytur dla emerytów, którzy nabyli prawo do emerytury w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 30 września 2011 r. i prawo to zostało im zawieszono od 1 października 2011 r. na mocy art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS. W uzasadnieniu prezydenckiego projektu tej ustawy wskazano, że „osoby te podejmując decyzję o pobieraniu emerytury przy jednoczesnym kontynuowaniu pracy działały w zaufaniu do państwa i stanowionego przez nie prawa, które zmieniło się względem nich na niekorzyść na skutek wejścia w życie ustawy o zmianie Ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw - wejście w życie tej ustawy pogorszyło sytuację tych osób, czego nie mogły one przewidzieć w momencie podejmowania przedmiotowej decyzji. W świetle przepisów obecnie obowiązujących decyzje tych osób mogłyby być inne np. o kontynuowaniu pracy bez jednoczesnego przechodzenia



na emeryturę. Należy bowiem podkreślić, że moment przyznania emerytury wpływa na wysokość tego świadczenia zarówno w systemie dla ubezpieczonych urodzonych przed 1 stycznia 1949 r., jak i urodzonych po 31 grudnia 1948 r. Dlatego też w odniesieniu do tych osób wprowadzono regulację niwelującą negatywne skutki zmiany dotychczasowych przepisów, polegającą na umożliwieniu ponownego ustalenia wysokości emerytury po rozwiązaniu stosunku pracy przez tych emerytów”. Zgodnie z nową regulacją zawartą w art. 194c (obowiązującego - od dnia 1 października 2011 r. ) w Ustawie o emeryturach i rentach z FUS jeżeli w okresie od 1 stycznia 2009 r. do 30 września 2011 r. emeryt pobierał emeryturę, do której prawo zostało zawieszona na podstawie art. 103a Ustawy o emeryturach i rentach z FUS to może on wystąpić z wnioskiem o ponowne ustalenie wysokości emerytury, o ile nie pobierał jej wskutek tego zawieszenia przez co najmniej 18 miesięcy. Istotą tej regulacji jest to, że emeryci, którzy spełnią warunki z powołanego przepisu, mogą po ustaniu stosunku pracy wystąpić z wnioskiem o przeliczenie świadczenia tak, jakby emerytura była im wyliczona po raz pierwszy. W wyniku ponownego ustalenia wysokości emerytury - od nowej kwoty bazowej albo średniego dalszego trwania życia na moment tego ustalenia - będzie ona wyższa niż zwaloryzowana kwota pierwotnie przyznanej emerytury zwiększona z tytułu pracy po przyznaniu emerytury, tj. na zasadach ogólnych, o których mowa w art. 108 i art. 110 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Co więcej, z uwagi na rosnącą w czasie kwotę bazową oraz malejące wraz z wiekiem średnie dalsze trwanie życia, różnice te będą tym większe, im później nastąpi rozwiązanie stosunku pracy. Ponowne ustalenie wysokości emerytury w oparciu o nowe przepisy może nastąpić tylko jeden raz.

Oceniając powyższą regulację, należy zwrócić uwagę, że głównym warunkiem skorzystania z niej jest niepobieranie emerytury zawieszona na podstawie art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS przez co najmniej 18 miesięcy, począwszy od 1 października 2011 r.

W kontekście rozpatrywanej sprawy znaczenie ma natomiast sytuacja emerytów, którzy nie spełnią warunku kontynuowania zatrudnienia i nie pobierania zawieszona emerytury przez 18 miesięcy. W chwili, gdy rozwiążą stosunek pracy i ich emerytura zostanie odwieszona, będą mogli przeliczyć jej wysokość na zasadach ogólnych z art. 108 i art. 110 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. A to oznacza, że ich świadczenie będzie wyliczone według kwoty bazowej albo średniego dalszego trwania życia na dzień złożenia wniosku o emeryturę.

Należy podnieść, że zgodnie zaś z treścią przepisu art. 194c ustawy emerytalnej, jeżeli w okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 30 września 2011 r. emeryt pobierał emeryturę, do której prawo zostało zawieszona od dnia 1 października 2011 r. na podstawie art. 103a cytowanej ustawy, to może zgłosić wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury na zasadach określonych w art. 194 d-194h, ale po spełnieniu warunku nie pobrania emerytury wskutek tego zawieszenia, przez co najmniej 18 miesięcy.

Sąd Okręgowy w Łodzi w tym miejscu podziela stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 9 lipca 2013 r., sygn. akt V U 573/13, opublikowanym w L. nr (...), w którym Sąd ten wskazuje, iż przepis art. 194c ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 887) przewiduje możliwość ponownego, korzystniejszego od zasad ogólnych, ustalenia wysokości świadczenia dla osób, które złożyły wnioski o emeryturę w latach 2009-2010, a którym świadczenie zostało zawieszona od 1.10.2011 r., jednakże uzależnił skorzystanie z niej od spełnienia warunku niepobierania zawieszona emerytury przez co najmniej 18 miesięcy. Tym samym osoby, które go nie spełnią, mogą wprawdzie przeliczyć wysokość emerytury po rozwiązaniu stosunku pracy, ale na zasadach ogólnych - świadczenie zostanie, zatem wyliczone wg kwoty bazowej albo średniego dalszego trwania życia na dzień złożenia wniosku, którego mogliby nie składać, gdyby wiedzieli, że zostanie w stosunku do nich zmieniona treść ryzyka emerytalnego. (porównaj również wyrok Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 10 lipca 2013 r. w sprawie V U 450/13 opublik. Legalis Numer 1587862)

***Natomiast w myśl powołanego w odwołaniu przez wnioskodawczynię przepisu art. 6 Ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszona w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. (Dz.U. z 2014 r. poz. 169) który wszedł w życie w lutym 2014 r., podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, do której prawo ustalono po dniu 31 grudnia 2012 r., ustala się***

**ponownie, jeżeli po przyznaniu tej emerytury nastąpiła wypłata wcześniej przyznanej, zawieszanej emerytury.**

**Według ust. 2 cytowanego wyżej przepisu ponowne ustalenie podstawy obliczenia emerytury polega na pomniejszeniu podstawy obliczenia emerytury określonej w decyzji organu rentowego ustalającej prawo do emerytury na podstawie art. 24 ustawy o emeryturach i rentach z FUS o kwotę wypłaty zawieszanej emerytury w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne.**

**Należy podkreślić, że w przedmiotowej sprawie w sytuacji wnioskodawczyni nie ma zastosowania ani art. 194 c ani 6 cytowanych wyżej przepisów. E. H. nabyła bowiem prawo do emerytury od dnia 1 stycznia 2010 r., a więc wcześniej niż w okresie wskazanym w art. 6 cytowanej wyżej ustawy, poza tym we wniosku z dnia 11 kwietnia 2014 r. wniosła o wypłatę zawieszanej emerytury w okresie od 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. wraz z odsetkami.**

**W odpowiedzi na powyższy wniosek wskutek wydania decyzji z dnia 28 maja 2014 r. ZUS dokonał wypłaty zawieszanej emerytury za wyżej wskazany okres w kwocie 35655, 91 zł wraz z odsetkami w kwocie 8 523, 36 zł którą to kwotę wnioskodawczyni pobrała. W tej sytuacji należy uznać za zasadne stanowisko ZUS, iż wnioskodawczyni nie spełnia warunku określonego w art. 194 c ustawy emerytalnej dotyczącego niepobierania przez wnioskodawczynię emerytury wskutek jej zawieszenia przez co najmniej 18 miesięcy. Sytuacja ta spowodowała, że ponowne ustalenie wysokości kapitału początkowego i emerytury mogło polegać na obliczeniu jej na zasadach z art. 26 cyt. wyżej ustawy emerytalnej na zasadach ogólnych z uwzględnieniem waloryzacji.**

W ocenie Sądu Okręgowego w Łodzi ZUS I Oddział w Ł. wydał prawidłową zaskarżoną decyzję z dnia 29 maja 2014 r. weryfikując z urzędu uprawnienia wnioskodawczyni odnośnie wysokości emerytury od dnia 1 lipca 2014 r. określając emeryturę na kwotę miesięcznie brutto 2916, 25 zł, co zgodne jest z opinią biegłego z zakresu zatrudnienia i płac A. G.. Biegły bowiem uznał za prawidłowe wyliczenie emerytury wnioskodawczyni w zaskarżonej decyzji ZUS i zgodził się wyliczeniem ZUS zawartym w wyjaśnieniu na k. 101 akt sprawy.

Zgodnie z art. 114 cytowanej ustawy, w sprawie zakończonej prawomocną decyzją organ rentowy, na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, uchyla lub zmienia decyzję i ponownie ustala prawo do świadczeń lub ich wysokość, jeżeli:

- 1) po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono nowe okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość;
- 2) decyzja została wydana w wyniku przestępstwa;
- 3) dowody, na podstawie, których ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe;
- 4) decyzja została wydana na skutek świadomego wprowadzenia w błąd organu rentowego przez osobę pobierającą świadczenie;
- 5) decyzja została wydana w oparciu o inną decyzję lub orzeczenie sądu, które zostało następnie uchylone, zmienione albo stwierdzono jego nieważność;
- 6) przyznanie świadczeń lub nieprawidłowe obliczenie ich wysokości nastąpiło na skutek błędu organu rentowego.

Zaskarżoną decyzją z dnia 29 maja 2014 r. organ z urzędu zweryfikował uprawnienia wnioskodawczyni i od dnia 1 lipca 2014 r. została podjęta wypłata emerytury w właściwie ustalonej kwocie emerytury tj. 2400, 79 zł netto i 2916, 25 zł brutto miesięcznie w oparciu o treść przepisu art. 114 cytowanej wyżej ustawy.

W ocenie Sądu Okręgowego w Łodzi ZUS mógł dokonać takiej weryfikacji wysokości kwoty emerytury wnioskodawczyni w zaskarżonej decyzji z urzędu również na niekorzyść wnioskodawczyni jeżeli zostały przedłożone nowe dowody, które nie były organowi dotychczas znane (nie dysponował nimi) w momencie wydania prawomocnej decyzji z dnia 26 września 2013 r., i mają one wpływ na prawo do świadczenia lub jego wysokość. Organowi rentowemu przysługuje bowiem prawo do weryfikacji błędów, gdyż chodzi o to, aby nie dochodziło do bezpodstawnego wzbogacenia się przez osoby pobierające świadczenie, którym nie powinno ono przysługiwać lub przysługiwać w określonej wysokości, gdyż byłoby to rzeczą nieuczciwą względem innych osób korzystających z systemu ubezpieczenia społecznego. Organ rentowy uprawniony jest do zmiany własnej, błędnej decyzji w trybie art. 114 ust. 1 pkt 1 cytowanej Ustawy i wydania decyzji zgodnej z prawem i rzeczywistym stanem sprawy.

W takiej sytuacji strona nie może powoływać się na zasadę ochrony praw nabytych, gdyż zasada ta nie obejmuje praw, które zostały nabyte niesłusznie i gdy świadczenie zostało błędnie obliczone (zawyżone).

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego decyzje organów rentowych nie są niewzruszalne i nie mają powagi rzeczy osądzonej, ale przeciwnie podlegają one weryfikacji i kontroli. W doktrynie przyjmuje się szerokie rozumienie „ujawnionych okoliczności” bowiem obejmuje też uchybienia prawa materialnego, czyli dopuszczalne jest ponowne ustalenie prawa lub wysokości świadczenia także na niekorzyść ubezpieczonej, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji okaże się, że wnioskodawczyni nie miała prawa do takiego przeliczenia świadczenia i ustalenia wysokości emerytury z uwagi na niespełnienie do tego warunków. (por. Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych z dnia 5 grudnia 2013 r. III SK 10/13 Legalis Numer 741758; Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych z dnia 22 października 2013 r. III UK 162/12 Legalis Numer 1033847; Wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 11 września 2013 r. III AUa 2146/12 Legalis Numer 744185; Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych z dnia 26 lipca 2013 r. III UK 120/12 Legalis Numer 787675; Wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 20 czerwca 2013 r. III AUa 2046/12 Legalis Numer 999182; Wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 20 lutego 2018 r. III AUa 397/17 Legalis Numer 1760378; Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 8 lipca 2016 r. III AUa 2247/15 Legalis Numer 1522814; Wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 20 października 2015 r. III AUa 335/15 Legalis Numer 1378328; Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych z dnia 15 października 2015 r. I UK 461/14 Legalis Numer 1350325; Wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 15 września 2015 r. III AUa 569/15 L. Numer (...); Wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 19 marca 2015 r. III AUa 12/15 Legalis Numer 1213607; Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 27 listopada 2014 r. III AUa 334/14 Legalis Numer 1185876; Wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 25 marca 2014 r. III AUa 1080/13 Legalis Numer 863025; Postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych z dnia 29 stycznia 2014 r. I UK 375/13 Legalis Numer 1171985; Wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 21 stycznia 2014 r. III AUa 550/13 Legalis Numer 776119;)

W niniejszej sprawie organ rentowy nie mógł wiedzieć w chwili wydawania decyzji w dniu 26 września 2013 r., że wnioskodawczyni wystąpi z późniejszym wnioskiem o wypłatę zawieszony emerytury i na skutek decyzji z dnia 28 maja 2014 r. ZUS wypłaci jej z tego tytułu określoną kwotę wraz z odsetkami. Fakt ten miał niewątpliwie wpływ na wysokość pobieranej przez wnioskodawczynię emerytury i prawo do jej przeliczenia na podstawie art. 194c i 194e ustawy emerytalnej oraz nie mógł być znany organowi rentowemu wcześniej. Wnioskodawczyni nie spełniła

w tej chwili warunku niepobierania emerytury zawieszanej, przez co najmniej 18 miesięcy określonego w art. 194 c cytowanej Ustawy emerytalnej i możełożyć wniosek o doliczenie składek zgodnie z treścią art. 108 Ustawy emerytalnej o czym wnioskodawczyni została pouczona w zaskarżonej decyzji ZUS.

W przedmiotowej sprawie Sąd na wniosek pełnomocnika wnioskodawczyni kwestionującego sposób wyliczenia emerytury w zaskarżonej decyzji uznał za słuszne powołanie biegłego z zakresu rachunkowości, zatrudnienia i płac i ustalenia czy ZUS prawidłowo wyliczył świadczenie wnioskodawczyni w zaskarżonej decyzji przeliczył emeryturę wnioskodawczyni.

W efekcie stanowisko przedstawione wyżej przez organ rentowy znalazł także potwierdzenie w opinii wydanej przez biegłego z zakresu zatrudnienia i płac A. G., który na skutek postanowienia Sądu dokonał przeliczenia emerytury E. H. i w pełni podzielił ustalenia dokonane przez organ rentowy w zakresie jej wysokości i zastosowanych przepisów przez ZUS w zaskarżonej decyzji.

W ocenie Sądu, w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, zaskarżona decyzja organu z dnia 29 maja 2014 r. znajduje odzwierciedlenie w przepisach prawa, a emerytura wnioskodawczyni została obliczona prawidłowo od 1.07.2014 roku.

Wątpliwości wnioskodawczyni wynikały z błędnej interpretacji przepisów.

Mając powyższe na względzie, Sąd na podstawie art. 477<sup>14</sup> § 1 k.p.c., oddalił odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczenia Społecznych II Oddziału w Ł. jako niezasadne.

A.L.

## ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczyni.